

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

XIII. Iac. Sadoletvs S.R.E. Card. Adamo ab epistolis Ferdinando Regi Rom.
S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](#)

gjjs ornamentis, hanc vnam deesse virtutem senserimt, p[ro]p[ter]iam in rebus aduersis, & in retinenda animi firmitate consti-
tam: non nos quidem mirabimur, humarum enim hoc, & no-
mune est peccatum: veruntamen non magni illius est vi, qui
& tu praf: re te debes, & nos optare vt tali ab omnibus effe-
gnoscari. Ego benevolentia erga te induetus, hec ad te pa-
scribenda mihi duxi: quibus multè plura & meliora, & in-
nua tuum, & quibus semper operam dedidi, doctrina fructu-
fuppeditabunt. Quod si aliquid erit à me his literis efficit,
valeat vel ad mitigandum dolorem tuum, vel ad virtutem tua-
excitandam: habebbo amicitia nostra magnam gratiam, quae
hoc vt facerem non solùm suauit, sed etiam impulsa. Si nra
tua prudentia ista non requiriens, ego minus necessario offi-
fiero fundus: tu tamen pro tua humanitate & honestate, hanc
fra ab optimo animo & propensissima erga te voluntate pro-
cta accipies. Reliquum est, vt tibi redigam in memoriam, ne
eo tempore quo te amare cœpi, tuis humanissimis literis pro-
catus, manifissè semper in amore, & manifurum esse: arque
dies potius allatura semper aliquid incrementi sit, quin qui
quam de mea in te singulati benevolentia detractura. Val. E.
mix, III. Idus Martij, M. D. XLVII.

X I I I.

I A C. S A D O L E T V S S. R. E. C A R D. A D D.
mo ad epistolis Ferdinandi Regi Rom. S. P. D.

JOANNES Marsupinus, homo ea comitate, coquè ingeni-
quod tibi quoq; video esse notum, atque idem in rebus gen-
dis summa fide, diligencia, assiduitate praeditus, sapientia
me cum Roma ab eis, de tuis virtutib; permulta scripsit: te
legi: tibi testimonium apud me dederat, vt ego te cum virum do-
ctum atque grauem, tum vero etiam imprimis prudentem, &
re isti clarissimo Regi grarum atque probatum esse indicare.
Posteaquam autem & idem a scripsit, & ego ad Urbem p[ro]p[ter]a
reversus, ex eis quas ad cum dedisti literis ipse persper, te non lo-
lum mei amantisissimum, sed scriptorum etiam meorum p[ro]fessio-
niosum esse, quia abs te vndiq; conquirentur, vt quiam p[ro]lumen
meum quasi colloqui posles. Dicam id quod res est, in numero
tui studium & amorem adducet sum, vt contineat me a pro-
curis, quia has statim ad te exararem literas: nroq; & anima-
meum totum, & sensum patescerem. Nam si quicquam effope-
re benevolentiae capiatur, ego me eum esse confiteor: cum nulli acci-
dere possit optatus, quā a bonis viris, & tui familibus d[omi]ni. Ne
v[er]o

... vobis fructum illum in agenda vita maiorem auribetiorum per-
petui possit actetur, quam primum quidem mereri; deinde etiam si
vobis in plane mercamur: tamen adipisci aliquo casu, ut chara sit
prudentius vira atque bonis, non modò falso nostra, sed etiam
prudentius. Quid quando non tam meo quidem vlo merito,
quam un prostante humanitate consecutus sum, ut abs te tanto-
peius diligam, tantumq; sicut: nisi patrib; in omnibus officiis bene-
volentia cetero, hominem ipse me non putabo. Quamobrem
velim sic mihi pertinaces: habebasq; certissimum, neminem esse
qui mihi amans, quam ego sum, esse posthac possum: omniaq; &
mali & felicia amicuisse, in quibus ego seruandis ac retinendis
aliquod sum diligens, tibi ita à me prompta esse & parata, vt
genitissimum sum habitus, si mihi occasione aliquam obrule-
tum, per quam mea erga te voluntas, & animus amicissimus per-
ducendum possit. De meis scriptis nihil sanè erat quod tibi pol-
lueret. Habebam equidem inchoata nonnulla, sed nihil erat per-
fecta nisi forte orationem libenter lecturus es, qua ego Cæfari
pro Christiano nomine concessi superioribus mensibus
gratia. Eius ergo orationis describenda, si id voluerit, faciam.
Maiorum nostrorum potestem. Atq; ipsum Ioannem Marsupinū
prosternantissimum & studiosissimum tui, et si minimè opus
esse abhinc, tamen ita tibi commendando, ut maiore studio, ma-
gister animo, neminem cuiquam commendare possim. Amo
enim utram hunc mirabiliter: cum ingenio ipsius, & singulari
probaturum plurimis erga me eiusdem officiis adductus. Qua-
ritatibus volo, quicquid in illum studij & benevolentiaz
concedens, totum id abs te in me collatum me esse iudicatu-
rum. Vale Romæ, V. Idus Iulij M. D. XLV.

XIV.

IAC. SADOLETUS S. R. E. CARDIN.
Didaco Mendoza S. P. D.

A^{do} tempore, quo tu me primum Carpentoracti vidisti, &
cum illa iter in Italiam haberet, apud me inuitatus fami-
liam diuerterat es: ego iam rurum cognita & virtute & huma-
nitate suscepisti eum amorem erga te, quem etiam nunc summa-
cum habeo: neq; mihi longinquitas temporis quod postea
intercessit, neq; locorum distantia, quibus seiuici suimus, de meo
modo quicquid benevolentiaz immixxit. In qua te eadē puto &
mentem confitata erga me manifeste, & voluntate. Secuta fuit tem-
pus quibus viceq; nostrum ad varias deinde & curas, & actiones

B b 4 nes